

УДК 378.018.8:37.011.3-051]:[378.015.311:331.54]:303.7](045)

АНАЛІЗ СТАНУ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ДО ПРОФЕСІЙНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ

Олександр Брицький, аспірант, Уманський державний педагогічний університет імені
Павла Тичини.

ORCID: 0009-0005-6890-7068

E-mail: oleksandr.brytskyi@udpu.edu.ua

Мета статті полягає у теоретичному обґрунтуванні та емпіричному аналізі стану готовності майбутніх викладачів до професійного виховання студентської молоді в умовах сучасного освітнього простору. Для досягнення мети використано комплекс методів: теоретичний аналіз наукових джерел, анкетування, тестування, самооцінювання та педагогічне спостереження. Результати дослідження засвідчили, що рівень готовності майбутніх викладачів переважно перебуває на середньому (репродуктивному) рівні, що виявляє системний розрив між теоретичною підготовкою та практичними навичками виховної діяльності. Визначено основні проблеми: недостатня мотиваційно-ціннісна спрямованість, слабкий розвиток операційно-діяльнісного компонента та низький рівень педагогічної рефлексії. Запропоновано педагогічні умови та інноваційні технології, спрямовані на формування інтегрованої професійно-виховної компетентності майбутніх викладачів.

Ключові слова: професійна готовність; виховна діяльність; майбутній викладач; професійне виховання; педагогічна освіта; компетентність; мотиваційно-ціннісний компонент; рефлексія; освітній простір; інноваційні технології.

ANALYSIS OF THE STATE OF READINESS OF FUTURE TEACHERS FOR PROFESSIONAL EDUCATION OF YOUTH STUDENTS IN THE MODERN EDUCATIONAL SPACE

Oleksandr Brytskyi, PhD Student, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University.

ORCID: 0009-0005-6890-7068

Email: oleksandr.brytskyi@udpu.edu.ua

The purpose of this article is to provide a theoretical justification and empirical analysis of the readiness of future university teachers for professional education of student youth within the modern educational space. To achieve this aim, a complex of research methods was used, including theoretical analysis of scientific literature, questionnaires, testing, self-assessment, and pedagogical observation. The empirical study, conducted among students of Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, revealed that the level of readiness of future teachers is predominantly at an average (reproductive) level, which indicates a systemic gap between theoretical knowledge and practical skills in educational work. The study identifies key deficiencies such as insufficient motivational and value orientation, underdeveloped operational and activity components, and a low level of pedagogical reflection. The research substantiates that readiness for professional education is an integrative personal-professional formation that includes motivational-value, cognitive, operational-activity, and reflective components. Based on the analysis, pedagogical conditions and innovative technologies (simulation training, mentoring systems, interactive learning, and reflective practices) are proposed to enhance the development of an integrated professional-educational competence among future teachers. The findings highlight the necessity of revising educational programs, strengthening practice-oriented components, and promoting humanistic and competence-based principles in higher pedagogical education.

Keywords: professional readiness; educational activity; future teacher; professional upbringing; pedagogical education; competence; motivational-value component; reflection; educational environment4 innovative technologies.

Сучасний етап розвитку вищої освіти в Україні характеризується глибокими трансформаціями, зумовленими процесами євроінтеграції, цифровізації, зміною ціннісних орієнтирів суспільства та необхідністю підготовки конкурентоспроможних, духовно зрілих, відповідальних фахівців. У цих умовах роль викладача вищої школи виходить за межі суто трансляції знань – він має бути наставником, вихователем, модератором освітнього процесу, який сприяє розвитку професійної культури, громадянської позиції, моральних і гуманістичних якостей студентської молоді.

Професійне виховання у закладах вищої освіти є важливим чинником формування майбутнього фахівця, здатного до саморозвитку, самовдосконалення та соціальної відповідальності. Водночас результати наукових досліджень і практичного досвіду свідчать про недостатній рівень готовності майбутніх викладачів до реалізації виховної функції у професійній діяльності. Це зумовлено як обмеженим місцем виховної проблематики у змісті підготовки, так і недостатньою орієнтацією освітніх програм на формування педагогічної рефлексії, комунікативної культури та виховної компетентності.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю системного аналізу стану готовності майбутніх викладачів до професійного виховання студентської молоді, визначення чинників, що впливають на її формування, а також пошуку ефективних шляхів удосконалення професійної підготовки педагогічних кадрів у сучасному освітньому просторі.

Таким чином, вивчення реального рівня підготовленості майбутніх викладачів до виховної діяльності набуває особливого значення для модернізації вищої педагогічної освіти та забезпечення її гуманістичної спрямованості.

Проблема формування готовності майбутніх викладачів до професійного виховання студентської молоді активно досліджується сучасними українськими науковцями. Так, дослідниця Ю. Шевченко у своїх працях здійснює теоретичний аналіз феномена професійної готовності майбутніх педагогів, розкриваючи його сутність як інтегративне особистісно-діяльнісне утворення, що поєднує знаннєвий, емоційно-ціннісний і діяльнісний компоненти. Також вона наголошує, що саме поєднання когнітивної та практичної підготовки забезпечує цілісність професійного становлення педагога [8].

Науковиця О. Плахотнік звертає увагу на важливість використання інтерактивних технологій під час підготовки майбутніх викладачів вищої школи. Вона підкреслює, що застосування інтерактивних методів навчання сприяє розвитку педагогічної рефлексії, творчої ініціативи та комунікативної культури, що має безпосереднє значення для реалізації виховної функції викладача у сучасному освітньому просторі [6].

Педагог Л. Левицька досліджує педагогічні умови формування готовності до професійно-педагогічної діяльності, наголошуючи на ролі освітнього середовища, професійної мотивації та системи педагогічної практики у становленні майбутнього фахівця [4].

Значний внесок у розкриття психологічних аспектів проблеми зробила Н. Павлик, яка аналізує психологічну готовність учителів Нової української школи до творчої професійної діяльності. Авторка визначає психологічну готовність як складний комплекс установок, мотиваційних настанов і особистісних якостей, що забезпечують ефективне виконання виховних завдань, зокрема в умовах інклюзивної освіти [5].

Крім того, Б. Бандур, І. Бей, Н. Новосельська, О. Сидоренко, І. Харечко, та інші науковці розглядають окремі аспекти професійної, психологічної та інноваційної готовності педагогічних кадрів у контексті реформування української освіти та розвитку інклюзивного середовища [1; 2; 7].

Мета статті полягає у теоретичному обґрунтуванні та емпіричному аналізі сучасного стану готовності майбутніх викладачів до здійснення професійного виховання студентської молоді. Сучасний стан підготовки майбутніх викладачів до виховної діяльності у закладах вищої освіти характеризується комплексним поєднанням позитивних тенденцій, обумовлених реформами, суспільними викликами, та низкою системних проблем, що знижують її ефективність.

1. Визнання пріоритетності виховання закріплено в основоположних нормативно-правових актах, зокрема в Законах України «Про освіту» та «Про вищу освіту», що легітимізує виховну діяльність як інтегративний складник професійної функції викладача закладу вищої освіти.

2. Спостерігається посилена увага до формування ціннісних орієнтирів студентської молоді, що відображено в урядових Стратегіях та Концепціях, які актуалізують такі напрями як національно-патріотичне виховання, розвиток громадянської свідомості, а також превенція та протидія деструктивним соціальним явищам.

3. Екзогенні чинники, зокрема суспільна потреба, зумовлена умовами воєнного стану, висувають підвищені вимоги до викладача як суб'єкта формування стійкої громадянської позиції, вимагаючи від нього не лише ґрунтовної фахової, але й значної психолого-педагогічної та ціннісно-світоглядної компетентності.

4. Освітні програми (ОПП) формально містять компоненти, спрямовані на формування ключових загальних та спеціальних (професійних) компетентностей, які опосередковано охоплюють здатність до виховної роботи (наприклад, комунікативна, соціальна, психолого-педагогічна, етична компетентності).

Теоретично в структурі готовності майбутніх викладачів виділяються та обґрунтовуються такі інтегративні компоненти: *мотиваційно-ціннісний* (як основа особистісної спрямованості), *когнітивний* (як сукупність знань), *операційно-діяльнісний* (як система умінь і навичок) та *рефлексивний* (як здатність до самоаналізу та корекції виховної діяльності).

Простежується тенденція до часткової інтеграції виховних елементів не лише в навчальні курси педагогічного та психологічного циклів, але й у викладання фахових дисциплін. Цей підхід забезпечує реалізацію основоположного принципу єдності навчання й виховання через формування професійно-виховної культури в процесі фахової підготовки.

Аналіз сучасного стану готовності майбутніх викладачів до професійного виховання студентської молоді в умовах сучасного освітнього простору виявив системні проблеми та недоліки, а саме:

1. *Недостатня практична спрямованість* – це одна з найкритичніших проблем, оскільки підготовка часто залишається теоретично орієнтованою. Майбутні викладачі отримують знання про виховання, але обмежені у можливості відпрацювати практичні виховні уміння (проведення кураторських годин, вирішення конфліктів, організація студентського самоврядування тощо). Не вистачає тренінгових форм роботи, кейс-методів, моделювання реальних виховних ситуацій.

2. *Домінування «безособистісної» педагогіки*. Це пояснюється тим, що у процесі підготовки викладачів (особливо непедагогічних спеціальностей) виховний компонент може бути мінімізований або мати формальний характер. Продовжує існувати розрив між вимогами до викладача як фахівця і вимогами до нього як вихователя, ментора.

3. Прогалини у формуванні ключових компонентів готовності, які включають:

- *Мотиваційний та ціннісний* (не завжди формується стійка внутрішня мотивація до виховної діяльності, сприйняття її як невіддільної частини професійної місії, а не як додаткового навантаження).

- *Операційно-діяльнісний* (слабко формуються практичні навички роботи зі студентською молоддю, такі як: коучинг, медіація, робота з девіантною поведінкою, цифрова етика).
- *Стереотипність підходів* (подекуди у підготовці все ще переважають застарілі, авторитарні або надто формалізовані методи, які не відповідають сучасним принципам гуманізації, діалогізації та особистісно-орієнтованого підходу).
- *Кадрове забезпечення* (викладання педагогічних та психологічних дисциплін іноді здійснюється фахівцями, які мають недостатній досвід роботи саме з виховної діяльності в сучасному студентському середовищі).

Сучасний стан підготовки майбутніх викладачів до виховної діяльності у закладах вищої освіти можна схарактеризувати як стан перехідний – від формального й здебільшого теоретичного навчання до необхідності формування інтегративної професійно-виховної компетентності. Це вимагає перегляду освітніх програм, посилення практичного складника, застосування інноваційних педагогічних технологій і, головне, усвідомлення виховання як пріоритетної, а не додаткової функції викладача.

Далі ми представимо емпіричний аналіз стану готовності майбутніх викладачів до професійного виховання студентів. Емпіричне дослідження дисертаційного дослідження проводиться на базі Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Для забезпечення валідності та надійності отриманих даних, а також для всебічного охоплення компонентів готовності, було використано *комплекс взаємодоповнюючих методів діагностики, а саме:*

1. З метою виявлення мотиваційно-ціннісних орієнтацій, рівня інформованості (когнітивний компонент) та суб'єктивного ставлення до виховної діяльності ми проводили *анкетне опитування*.

2. Для об'єктивної оцінки рівня теоретичних знань із психології, педагогіки та методики виховної роботи ми використовували *тестування*.

3. *Самооцінювання*, яке застосовувалося для рефлексивної оцінки майбутніми викладачами власних умінь та навичок (операційно-діяльнісний та рефлексивний компоненти).

4. *Спостереження за педагогічною практикою*, що здійснювалося з метою фіксації реального прояву виховних умінь та поведінки в автентичних педагогічних ситуаціях.

<i>Компонент готовності</i>	<i>Зміст компонента</i>	<i>Ключові показники, що діагностувалися</i>
I. Мотиваційно-ціннісний	Стійкість професійної спрямованості, наявність інтересу, усвідомлення виховання як професійної цінності.	Потреба у виховній діяльності, ціннісне ставлення до особистості здобувача вищої освіти, рівень професійної мотивації.
II. Когнітивний (Теоретичний)	Обсяг, системність та глибина знань про сутність, принципи, форми і методи професійного виховання.	Знання нормативно-правової бази, психолого-педагогічних закономірностей розвитку студентської молоді, методики виховної роботи.
III. Операційно-діяльнісний	Сформованість практичних умінь і навичок для організації виховного процесу та ефективної взаємодії.	Уміння планувати виховну роботу, навички комунікації та медіації, здатність до вирішення конфліктних ситуацій, володіння інтерактивними методами.

У подальшій експериментальній роботі, згідно з теоретичними засадами та структурою готовності до педагогічної діяльності, для цілей емпіричного аналізу було виділено та операціоналізовано три ключові показники.

На основі узагальнення даних, отриманих за допомогою комплексу діагностичних методик, було визначено три умовні рівні сформованості готовності майбутніх викладачів до професійного виховання, а саме:

Представляємо вашій увазі типові труднощі, що виникали у ході

<i>Рівень сформованості</i>	<i>Характеристика</i>	<i>Орієнтовний % опитаних</i>
Низький (Критичний)	Нестійка мотивація, фрагментарні знання, значні ускладнення в застосуванні методів.	25–30%
Середній (Репродуктивний)	Усвідомлення необхідності виховання, знання основ, але труднощі при нетипових ситуаціях; діяльність переважно за шаблоном.	50–55%
Високий (Творчий/Адаптивний)	Стійка позитивна мотивація, системні знання, здатність до творчого вирішення виховних завдань, рефлексія.	15–20%

експериментального дослідження.

Когнітивний компонент. Учасники вибірки продемонстрували недостатню обізнаність щодо нормативно-правових документів у сфері виховання здобувачів вищої освіти. Знання часто мають загальний, а не предметно-орієнтований характер.

Операційно-діяльнісний компонент. Найбільші труднощі виникають при необхідності індивідуалізації виховного впливу, застосуванні методів групової динаміки та ефективній роботі з конфліктами. Майбутні викладачі схильні до використання дидактичних, а не виховних комунікативних моделей.

Мотиваційно-ціннісний компонент. Значна частина респондентів (за даними анкетування) сприймає виховну функцію як додаткове адміністративне навантаження, а не як інтегральну складову професійної ролі, що свідчить про низький рівень сформованості внутрішньої професійної ідентичності.

У ході експериментального дослідження виявлені тенденції – і це переважання середнього рівня (репродуктивного) рівня, що підтверджує існування системного розриву між теоретичною підготовкою та практичними вимогами виховної діяльності. Спостерігається тенденція до формального засвоєння виховних знань без їхньої інтеграції у власну практичну модель поведінки. Низький рівень самооцінювання (неадекватна оцінка власних виховних умінь) свідчить про недостатню сформованість рефлексивного механізму, необхідного для професійного самовдосконалення у виховній сфері.

Отримані емпіричні дані констатувального експериментального дослідження свідчать про те, що стан підготовки майбутніх викладачів не повною мірою відповідає динамічним вимогам сучасного освітнього простору. Виявлений дефіцит операційно-діялісного та мотиваційно-ціннісного компонентів вказує на те, що компетентнісний підхід реалізується переважно на декларативному рівні, оскільки випускники не демонструють готовності до творчого та адаптивного виконання виховних функцій, що є ключовим для сучасного ментора. Середній та низький рівні мотиваційно-ціннісного компонента створюють загрозу формалізації виховної роботи у майбутній діяльності викладачів, що суперечить принципам гуманізації, діалогічності та особистісно-орієнтованого підходу, які вимагають щирої залученості викладача.

Результати нашого дослідження підкреслюють необхідність інтенсифікації практичної складової освітнього процесу, а саме: впровадження симуляційних, тренінгових та інтерактивних технологій, які б сприяли формуванню не лише знань, а й виробленню стійких практичних умінь та професійно-виховних якостей.

Отже, емпіричний аналіз підтверджує необхідність розробки та впровадження цілеспрямованої педагогічної моделі (технології), здатної ефективно мінімізувати виявлені прогалини у готовності майбутніх викладачів до професійного виховання студентської молоді.

Узагальнення результатів проведеного дослідження, присвяченого аналізу стану готовності майбутніх викладачів до професійного виховання студентської молоді, дозволяє сформулювати низку ключових висновків.

1. На основі аналізу наукових джерел визначено, що готовність майбутніх викладачів до професійного виховання є інтегративним, динамічним особистісно-професійним утворенням. Структура цієї готовності є багатокомпонентною та охоплює: мотиваційно-ціннісний, когнітивний, операційно-діяльнісний та рефлексивний компоненти. Ефективна виховна діяльність вимагає їхнього збалансованого розвитку відповідно до принципів гуманізації та компетентнісного підходу.

2. Емпіричний аналіз, проведений на вибірці здобувачів вищої освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, підтвердив неоднорідність та нерівномірність сформованості ключових компонентів. Зокрема, було виявлено домінування середнього (репродуктивного) рівня готовності у більшості опитаних (50-55%), що свідчить про засвоєння базових знань, але труднощі у їх творчому застосуванні. Найбільш критичними є прогалини в операційно-діяльнісному та мотиваційно-ціннісному компонентах. Це проявляється у сприйнятті виховної роботи як додаткового навантаження та у недостатній сформованості практичних навичок (медіація, вирішення конфліктів, застосування інтерактивних виховних технологій).

3. Аналіз експериментальної роботи засвідчив, що сучасний стан підготовки майбутніх викладачів характеризується системним розривом між теоретичною орієнтацією навчання та потребами реальної практики. Ключові проблеми включають: недостатню імплементацію активних форм навчання (кейс-методи, тренінги), прояви «безособистісної» педагогіки (особливо на непедагогічних спеціальностях) та збереження стереотипних, формалізованих підходів.

4. Виявлений стан готовності не повною мірою відповідає викликам сучасності, зокрема вимогам національно-патріотичного виховання, формування громадянської ідентичності та роботи в умовах цифрового освітнього середовища. Саме це актуалізує необхідність перегляду змістових та технологічних аспектів підготовки майбутніх викладачів до професійного виховання студентської молоді.

5. Перспективи подальших наукових розвідок полягають у розробці та експериментальній перевірці педагогічної моделі формування професійно-виховної готовності майбутніх викладачів, яка б забезпечила інтеграцію теоретичних знань із практичними навичками та сприяла формуванню стійкої ціннісної мотивації до виховної діяльності.

6. Виявлені в ході теоретичного та емпіричного аналізу прогалини актуалізують необхідність розробки та імплементації цілеспрямованих педагогічних умов та інноваційних технологій, спрямованих на якісне підвищення рівня готовності майбутніх викладачів до ефективної виховної діяльності у закладах вищої освіти.

7. Для забезпечення системного та результативного процесу формування професійно-виховної готовності доцільно забезпечити низку педагогічних умов:

Інтеграція виховного компонента в освітні стандарти, що передбачає необхідність здійснити перегляд освітніх програм (ОПП) з метою чіткої операціоналізації професійно-виховної компетентності як наскрізної, включивши її не лише до педагогічних, але й до фахових дисциплін.

Створення ціннісно-орієнтованого середовища, що передбачає забезпечення педагогічних умов, які сприяють формуванню стійкої внутрішньої мотивації та

ціннісного ставлення до виховної місії, та включає демонстрацію викладачами-практиками моделі суб'єкт-суб'єктної взаємодії зі студентами та посилення ролі етики в педагогічній освіті.

Посилення практико-орієнтованого складника, а саме збільшення частки практичних занять, що передбачають моделювання, тренінги та реалізацію виховних проєктів, з метою переведення теоретичних знань у стійкі операційно-діяльнісні вміння.

Упровадження механізмів педагогічної рефлексії на всіх етапах підготовки (самоаналіз, зворотний зв'язок, менторська підтримка), що сприяє усвідомленню власних виховних стратегій та їх корекції.

Важлива роль у формуванні готовності майбутніх викладачів до професійного виховання студентської молоді належить активному впровадженню інноваційних та діяльнісних форм роботи, до яких ми відносимо:

1. Використання кейс-методу для аналізу складних, нетипових виховних ситуацій.
2. Проведення рольових та ділових ігор з моделюванням конфліктів, кураторських годин, нарад студентського самоврядування.
3. Застосування технік медіації та коучингу для розвитку навичок ненасильницької комунікації та індивідуальної роботи зі студентами.
4. Організація довгострокових студентських виховних проєктів (наприклад, соціально-культурних, національно-патріотичних, волонтерських), що дозволяє майбутнім викладачам набувати досвіду управління та координації виховної роботи в реальних умовах.
5. Встановлення тісної співпраці між студентами-практикантами та досвідченими викладачами-кураторами (наставниками). Ментори надають цілеспрямовану допомогу у плануванні та проведенні виховних заходів, забезпечуючи індивідуальний супровід та фасилітуючи процес адаптації до виховної ролі.
6. Тренінги з психолого-педагогічної рефлексії, спеціалізовані заняття, спрямовані на розвиток здатності до критичного самоаналізу власної виховної діяльності, оцінки її ефективності та формування власного педагогічного кредо.

Реалізація окреслених педагогічних умов сприятиме якісній модернізації системи підготовки, забезпечуючи формування викладача нової формації, здатного ефективно виконувати ключову місію – професійне виховання студентської молоді у контексті національної та світової освітньої парадигми.

Проведене дослідження засвідчило, що готовність майбутніх викладачів до професійного виховання студентської молоді є складним інтегративним утворенням, яке потребує гармонійного розвитку мотиваційно-ціннісного, когнітивного, операційно-діялісного та рефлексивного компонентів. Емпіричний аналіз продемонстрував переважання середнього рівня сформованості готовності, що свідчить про недостатню практичну орієнтацію та слабку інтеграцію виховного складника у професійну підготовку. Виявлені прогалини в мотиваційно-ціннісній сфері, обмеженість практичного досвіду та стереотипність педагогічних підходів підтверджують наявність системного розриву між теоретичними знаннями й реальними потребами освітньої практики. Отже, ефективна підготовка викладача нової генерації передбачає переосмислення виховної функції як ключової професійної компетентності, що забезпечує формування духовно зрілої, відповідальної й соціально активної особистості.

Подальший науковий пошук доцільно спрямувати на розробку, впровадження та експериментальну перевірку педагогічної моделі формування готовності майбутніх викладачів до професійного виховання, заснованої на інтеграції теоретичних знань і практичних умінь, розвитку педагогічної рефлексії та ціннісно-мотиваційної

спрямованості. Перспективним є також вивчення ефективності інноваційних освітніх технологій – тренінгів, кейс-методів, коучингових і медіаційних практик – у контексті формування виховної компетентності викладачів. Реалізація таких підходів сприятиме створенню гуманістично орієнтованого освітнього середовища та становленню викладача, здатного виконувати виховну місію в умовах сучасної європейської та національної освітньої парадигми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бандур Б. О. Формування готовності до інноваційної діяльності майбутніх викладачів закладів вищої освіти засобами імітаційних технологій навчання. Університет Григорія Сковороди в Переяславі. 2024. URL: uhsp.edu.ua+3Академічні Тексти України+3repository.ldufk.edu.ua+3 (дата звернення: 10.10.2025).
2. Бей І. Формування готовності майбутніх вихователів ЗДО до навчання і виховання дітей з особливими освітніми потребами. *Acta Paedagogica Volyniensis*, 2022. 2(1). DOI: 10.32782/apv/2022.2.1 URL: journals.vnu.volyn.ua (дата звернення: 05.10.2025).
3. Васкевич О. С. Формування педагогічної готовності майбутніх викладачів дизайну до професійної діяльності: особливості та сучасні перспективи розвитку. *Педагогічні науки: теорія та практика*, 2023. 3(47), 41-49. DOI: 10.26661/2786-5622.2023.3.06 URL: journalsofznu.zp.ua+1 (дата звернення: 09.10.2025).
4. Левицька Л. Педагогічні умови формування готовності майбутніх педагогів до професійно-педагогічної діяльності. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія «Педагогіка»*, 2024. 2(20). DOI: 10.17721/2415-3699.2024.20.08 URL: pedvisnyk.knu.ua (дата звернення: 10.10.2025).
5. Павлик Н. В. Психологічна готовність вчителя Нової української школи до творчої професійної діяльності. *Актуальні проблеми в системі освіти: загальноосвітній заклад середньої освіти – доуніверситетська підготовка – заклад вищої освіти*, 2023, 1(3), 503–514. DOI: 10.18372/2786-5487.1.17734 URL: *Журнали KAI* (дата звернення: 15.10.2025).
6. Плахотнік О. В. Інтерактивні стратегії розвитку готовності майбутніх викладачів вищої школи до професійної діяльності. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія «Педагогіка»*, 2023. 17, 9. DOI: 10.17721/2415-3699.2023.17.09 URL: pedvisnyk.knu.ua (дата звернення: 18.10.2025).
7. Сидоренко О. Формування готовності майбутніх викладачів вищої школи до педагогічної творчості: аналіз вітчизняного та зарубіжного наукового досвіду. *Теорія і практика управління соціальними системами*, 2024. 3(02). DOI: 10.20998/2078-7782.2024.3.02 URL: tipus.khpi.edu.ua (дата звернення: 13.10.2025).
8. Шевченко Ю. М. Професійна готовність майбутніх педагогів у сучасній науковій літературі. *Молодь і ринок*, 2018. № 12(167), С. 246–250. DOI: 10.24919/2308-4634.2018.155509 URL: mir.dspu.edu.ua+1 (дата звернення: 11.10.2025).

REFERENCES:

1. Bandur B. O. (2024) Formuvannia hotovnosti do innovatsiinoi diialnosti maibutnix vykladachiv zakladiv vyshchoi osvity zasobamy imitatsiinih tekhnolohii navchannia. [Formation of readiness for innovative activity of future university teachers by means of simulation learning technologies]. Hryhorii skovoroda university in Pereiaslav. URL: uhsp.edu.ua+3Академічні Тексти України+3repository.ldufk.edu.ua+3[in Ukrainian].
2. Bei I. (2022) Formuvannia hotovnosti maibutnix vykhovateliv ZDO do navchannia i vykhovannia ditei z osoblyvymy osvitnimy potrebamy. [Formation of readiness of future preschool teachers to teach and educate children with special educational needs]. *Acta Paedagogica Volyniensis*. URL: journals.vnu.volyn.ua[in Ukrainian].
3. Vaskevych O. Ye. (2023) Formuvannia pedahohichnoi hotovnosti maibutnix vykladachiv dyzainu do profesiinoi diialnosti: osoblyvosti ta suchasni perspektyvy rozvytku. [Formation of pedagogical readiness of future design teachers for professional activity: features and modern development prospects]. *Pedagogical sciences: theory and practice*. URL: journalsofznu.zp.ua+1[in Ukrainian].
4. Levytska L. (2024) Pedahohichni umovy formuvannia hotovnosti maibutnix pedahohiv do profesiino-pedahohichnoi diialnosti. [Pedagogical conditions for the formation of readiness of future teachers for professional and pedagogical activity]. *Bulletin of Taras Shevchenko national university of Kyiv. Series «Pedagogy»*. URL: pedvisnyk.knu.ua[in Ukrainian].
5. Pavlyk N. V. (2023) Psykholohichna hotovnist vchytelia Novoi ukrainskoi shkoly do tvorchoi profesiinoi diialnosti. [Psychological readiness of a new ukrainian school teacher for creative professional activity].

- activity].Current Issues in the Education System: General Secondary Education Institution – Pre-University Training – Institution of Higher Education.URL: Журнали КАІ[in Ukrainian].
6. Plakhotnik O. V.(2023) Interaktyvni stratehii rozvytku hotovnosti maibutnikh vykladachiv vyshchoi shkoly do profesiinoi diialnosti.[Interactive strategies for developing the readiness of future higher education teachers for professional activity].*Bulletin of Taras Shevchenko national university of Kyiv. Series «Pedagogy»*.URL:pedvisnyk.knu.ua[in Ukrainian].
 7. Sydorenko O.(2024) Formuvannia hotovnosti maibutnikh vykladachiv vyshchoi shkoly do pedahohichnoi tvorchosti: analiz vitchyznianoho ta zarubizhnoho naukovooho dosvidu.[Formation of readiness of future higher education teachers for pedagogical creativity: analysis of domestic and foreign scientific experience].*Theory and practice of social systems management*.URL:tipus.khpi.edu.ua[in Ukrainian].
 8. Shevchenko Yu. M.(2018) Profesiina hotovnist maibutnikh pedahohiv u suchasni naukovi literaturi.[Professional readiness of future teachers in modern scientific literature].*Youth and the market*.URL:mir.dspu.edu.ua+1[in Ukrainian].